

[Peter Larsen.]

ærede medlem udtryk for, at det var de høje priser. Jeg vil gerne spørge: er det da meningen, at man lovgivningsmæssigt skal fastsætte et kunstigt prisniveau for landbrugsejendomme her i Danmark? Det rimelige må da være, at man søger at føre en landbrugspolitik, der gør det muligt for landbrugene at give den afkastning, der får landbrugserhvervet til at følge det almindelige prisniveau, både hvad angår salg og omsætning, og hvad angår varepriser.

Op må jeg så med et smil tage det ærede medlems bemærkning om den advarsel, som han nu vil sende ud til de små brug. Jeg blev ikke helt klar over, om det var det ærede medlem hr. H. C. Toft eller mig, der sigtedes til — men jeg tager det gerne til mig. Hvad den advarsel angår, tror jeg nu, det ærede medlem skyder forgæves, idet han gav udtryk for, at de små brug skulle være bange for, at de kunne blive kvalt i favntaget. Jeg har ikke nogen speciel interesse hverken i den ene eller den anden brugsform. Hvis jeg skulle placere mig selv, måtte det blive i den nederste ende — mere jord har jeg ikke, så det vil forekomme naturligt.

Det, der for venstre er afgørende, er det rent principielle, at man lemper på de områder, hvor der er mulighed for at hjælpe, og det kan dreje sig både om salg af ejendomme, om at skaffe mere jord, om sammenlægning og nedlæggelse, og når jeg gik ind på arealfaktoren, var det, fordi jeg mener, det spiller en rolle, hvis der er mulighed for i en koloni af mindre brug at erhverve mere jord til en passende brugsstørrelse. Jeg tror også, man må erkende, at problemerne navnlig ligger omkring de mindre brug, hvilket fremgår af regnskabsresultaterne.

Sluttelig har jeg en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Kirkegaard, som ikke kunne forstå vor argumentation mod bopælspligtens indførelse. Det ærede medlem sagde, at det var det tyndeste, han endnu havde hørt, og næsten i samme åndedrag siger det ærede medlem, at bopælspligten jo ikke er ualmindelig i Danmark, den gælder både amtmænd, biskopper og vistnok også dommere. Jeg synes, det er en noget ejendommelig sammenligning. For

det første drejer det sig om 30-40 mennesker; for det andet er det embedsmænd, der bor i embedsboliger, og for det tredje vil det ærede medlem vel ikke sammenligne disse højtstående embedsmænd med de 195.000 landmænd. Lad os føre tanken videre: vil han også sammenligne økonomisk? For så tror jeg, vi kan forlænge debatten betydeligt — hvad den højtærede formand næppe er interesseret i.

Jeg synes, det var så symbolsk, at det ærede medlem startede sit indlæg med at gå 200 år tilbage; tilbage til en tid, da man kørte med stude. Der er noget symbolsk i, at det ærede medlem tager sit udgangspunkt så langt tilbage. Der er noget symbolsk i dette — hvad vi jo gentagne gange har påvist — at det radikale venstre desværre heller ikke på det område har lært noget af udviklingen.

Niels Eriksen: Under hensyn til det sene tidspunkt skal jeg indskrænke mig til et par ganske korte bemærkninger.

Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister, fordi ministeren nu har givet tilsagn om, at han ikke vil bruge forkøbsretten til socialisering. Jeg er glad for at høre, at ministeren har den gode vilje, og jeg håber, den kan føres videre i landbrugsministeriet også efter ministerens afgang. Efter min opfattelse er det imidlertid en meget vidtgående forkøbsret. Jeg har nævnt de forbehold, som gælder, men alligevel er det en meget vidtgående forkøbsret, og det er det, vi har argumenteret imod.

Ministeren sagde, at det var venstre og de konservative, der havde ønsket stillingtagen i markedsudvalget, og derfor var forhandlingerne ikke ført videre i landbokommissionen. Det er for så vidt rigtigt, som vi, da det blev kørt op, stod over for en snarlig tilslutning til fællesmarkedet, og så var det da ganske naturligt, at det udvalg, som er nedsat af folketinget til at bedømme disse ting, også fik jordproblemet til bedømmelse.

Den højtærede statsminister siger, at vel havde disse forslag i høj grad sigtet på fællesmarkedet, men det gjaldt dog kun enkelte ting i dem; der var en hel del andre ting, som gerne skulle gennemføres under alle omstændigheder. Dermed er vi ved det, jeg